

829 obč. zák.), takže hledíc k jejímu spoluvlastnickému podílu přišla k jejímu prospěchu jen polovice hodnoty staviva. Dovolatel také nic jiného netvrdí, než že žalovaná podle svého spoluvlastnického práva se stala účastna prospěchu použitím staviva ke stavbě. Proti ní může proto dovolatel důvodně uplatnit jen nárok na polovici ceny dodaného staviva. Jen v tomto rozsahu mohlo být jeho právní stanovisko, zastávané v dovolání, uznáno správným. Podle toho patří mu ze zažalované pohledávky proti žalované jen polovice, t. j. 7.046 Kč 51 h. Úrok z ní náleží mu teprve od dne podané žaloby (§ 1334 obč. zák.), ježto žádná jiná upomínka určená pro žalovanou není prokázána. V žalobní prosbě bylo žádáno, by žalovaná byla odsouzena rukou společnou a nedílnou s druhým žalovaným. Žalobce však opomenul uvést důvod, který by u žalované zakládal solidární závazek s druhým žalovaným (§ 891 obč. zák.) a nastupuje proto jen základní pravidlo § 889 obč. zák., že spoludlužník ručí jen za svůj podíl dluhu.

Čís. 12574.

Odepřel-li kupitel spolupůsobiti ke splnění kupní smlouvy, jež bylo podmínkou splatnosti kupní ceny, neodvolav včas zboží nebo nesloživ včas záruční listinu, zmařil tím placení samo a byl v prodlení s placením. Prodávatel může tu uplatňovati nárok na náhradu škody podle čl. 354 obch. zák. jen, prodal-li zboží podle čl. 343 obch. zák.

(Rozh. ze dne 4. května 1933, Rv I 9/32.)

Žalující firma, prodávší žalovanému měď, domáhala se na něm náhrady škody, ježto žalovaný neodvolal koupenou měď ve lhůtě mu dané. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Dovolatelka uplatňovala v žalobě nárok na náhradu škody ve výši kursovní difference, poněvadž žalovaný neodvolal koupenou měď ve lhůtě mu dané. Tím však nemohla nastati škoda žalobkyni tvrzená, kdyby již byla zaplácena bývala kupní cena. Příčinu škody jest spatřovati právě v tom, že žalovaný nezaplatil včas ujednanou kupní cenu. I když dovolatelka nemusila nabízetí žalovanému zboží před složením záruční listiny, nebyl by žalobní nárok opodstatněn. Neodvolal-li žalovaný včas zboží nebo nesložil-li včas záruční listinu, odepřel tím své spolupůsobení nutné pro splnění kupní smlouvy a, poněvadž toto spolupůsobení bylo podmínkou splatnosti kupní ceny, zmařil tím žalovaný placení samo a byl tudíž v prodlení s placením (sr. kom. Staub-Pisko čl. 354 § 7). Je-li tomu tak, mohla dovolatelka uplatňovati nárok na náhradu škody podle čl. 354 obch. zák. jen, kdyby byla prodala zboží podle čl. 343 obch. zák., což se však nestalo. Ono zákonné ustanovení dává prodávateli jen nárok na náhradu konkrétní škody, která vzejde po-

dle vykonaného prodeje, nárok na náhradu jiné škody prodatel nemá (sr. rozh. sb. čís. 8369). Dovolatelka nepopírá, že sporná kupní smlouva byla na její straně obchodem, a jest proto dle čl. 277 obch. zák. použití ustanovení čl. 354 obch. zák. na oba smluvníky, poněvadž z čl. 354 obč. zák. nevyplývá opak. Dovolatelka jest proto na omylu, domnívající se, že věc měla býti posouzena podle předpisů § 918 a násl. obč. zák. Žalobní nárok postrádá právního podkladu.

Čís. 12575.

Zavázal-li se rukojmí jen na určitý čas, jest po jeho uplynutí závazku prost, avšak jen, když věřitel v období převzaté záruky své právo proti rukojmímu, jež se stalo již účinným, proti němu neuplatnil ať soudně nebo mimosoudně. Stačí, byl-li rukojmí v ručebním údobí o placení upomenut. Stalo-li se tak, může věřitel vymáhati zaručenou pohledávku na rukojmím žalobou i po uplynutí doby, pro kterou se zaručil. Byla-li záruka nepřevoditelná, nemůže upomínka toho, na koho byla pohledávka zároveň se zárukou převedena, založiti účinnost záruky ani proti převodci.

(Rozh. ze dne 4. května 1933, Rv I 47/32.)

Prohlášením ze dne 30. října 1928 zaručila se žalovaná okresní hospodářská záložna žalobci z příkazu firmy G. za zaplacení dodávek dříví firmě K. až do výše 6.000 Kč s platností do 31. prosince 1928. Žalobce zaslal v listopadu 1928 k poukazu firmy G. dříví firmě K. za 4.696 Kč. Žalobce postoupil tuto pohledávku Živnostenské záložně, jež ji proti žalované zažalovala. Žaloba tato byla pravoplatně zamítnuta. Živnostenská záložna postoupila pak žalobci zpět pohledávku 4.696 Kč i s nároky a právy ze záruční listiny ze dne 30. října 1928, o čemž žalobce žalovanou dopisem ze dne 19. března 1931 vyrozuměl. Žalobu žalobce proti Okresní hospodářské záložně o zaplacení 4.696 Kč procesní soud první stolice zamítl. Důvody: Žalovaná strana dopisem ze dne 30. října 1928 k poukazu firmy G. převzala proti žalující straně nepřenosné ručení za platy za dodané dříví firmě K., až do 6.000 Kč platné až do 31. prosince 1928. Z toho vyplývá, že ručení žalované strany bylo platné jen do 31. prosince 1928 a že žalobce, an nárok na toto ručení po 31. prosinci 1928 žalobou uplatňoval, tento nárok uplatňoval pozdě, poněvadž ručení dnem 31. prosince 1928 zaniklo. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Že ručení žalovaného bylo omezeno ke dni 31. prosince 1928, vyplývá nejen z doslovu jeho dopisu: »platné ke dni 31. prosince 1928«, nýbrž i z dalšího doslovu rukojemského prohlášení, an žalovaný žádal tento dopis po uplynutí záruky vrátiti. Z této statě vyplývá, že žalovaný převzal ručení jen ke dni 31. prosince 1928 a že jeho závazek z rukojemského prohlášení pominul, an nebyl uplatněn do 31. prosince 1928. K uplatnění nároku se žádá podání žaloby. Vzhledem k tomu, že ža-